

inter diuitem & mendicum : diuiti res famili-
ris abundat, mendico deficit, pauperi neque a-
bundat, neque deest, tantum habet quod ad vi-
tam satis est. Μακαρίτης] propriè dici volunt, de
eo qui iam sit mortuus, & ideo beatus, quod à
miseriis quæ in vita sunt, liber sit. Tecte igitur
significat vitam mendici, quandam esse mortis
speciem, & nõ aliud esse, quàm εἶον νεκρόεσον, mor-
tuam vitam. Alioqui dixisset, μακάειον βίον. Δά-
ματερ. Doricè & rusticè, pro Δάμητερ. Urbanus di-
ctum esset, ὦ Ζεῦ.

B I S E T V S. Καταλείπει μηδὲ ταφῆσαι] ὁ πολ-
λοῖς τῆδ' καλῶν καὶ ἀγαθῶν καὶ λαμπρῶν ἀνδρῶν δὲ
τὸ δὲ δικαιοσύνην ἐρωτα, καὶ πάλαι, καὶ παρῶν παθεῖν
σωεῖσθαι.

GERARDVS. Μηδὲ ταφῆσαι,] ne sepeliri qui-
dem. i. μηδὲ τῶ εἰς τὴν ταφῆν ἀταχῆσαι, id est, quæ

Οὐ γνώσκων, ὅτι τῆ πλούτου παρέχω βελτίονας
αὐδ' εἶας
Καὶ πῶ γνώμιω, καὶ πῶ ἰδέαν. παρ' αὐτῶ μὲν γὰρ
ποδαλγούτες,
Καὶ γαστέρας, καὶ παχύκνημοι, καὶ πίνοντες εἰς ἀ-
σελγῶς.
Παρεμὸι δὲ ἰχνοὶ, καὶ σφικκῶδεις, καὶ τοῖς ἐξέρεθις
ἀνιαροί.
Χρ. Ὑπὸ τῆ λιμοῦ γὰρ ἴσως αὐτοῖς τὸ σφικκῶδες
σὺ ποιεῖς.
Πε. Περὶ σωφροσύνης ἥδη τοῖνυν περὶ ἀνώ σφικκῶν.
καταδιδάξω

Σχόλια. Ποδαλγούτες.] Τοιοῦτοι γὰρ οἱ πλούσιοι
γίνονται ἰσὺ τῆ τρυφῆς, ὅτι ἀσελγείας καὶ φαυλότητος
δηλωτικόν ἐστὶ γράφει] καὶ ποδαλγούτες. Ἐ ποδα-
γῶντες ὅτι καὶ αὐτῶ παθῶς καὶ ποδάγρα λέγει] Ἐ
ποδαλγία. Σφικκῶδεις] λεπτοὶ καὶ τὸ μέθον ὡς σφῆκες.
ἢ πιμροὶ ἐπεί καὶ τῶ ζῶον πιμρόν ἐστὶ σφῆρα. ἀμα μὲν ὁ
ἰχθὺς δεινύτροι. ἀμα ὅτι καὶ ἰχνοῦτεροι γίνονται οἱ λι-
μώτοιοι, ὡς σφῆκες. ἀλλὰ σκλήροὶ ἢ λεπτοί. μάστιγα
τῶ κάτω τῆ γαστέρας δὲ τὸ γοργόν καὶ εὐκνήσιον. τοῖς
τοι γὰρ οἱ σφῆκες ἐς τὸ μέθον. τοῖς ἐχθροῖς ἀνιαροί. ὁ
γὰρ τῶς τῶ μὴ βαρυμάχου, ἀλλὰ κούφως ἔχων τῆ
σαμαλός, ῥᾶς ἂν καὶ πρὸς τοὺς ἐχθροὺς ἀνιστοῦται ἔπι-
ται. τοιοῦτοι ὅ οἱ πένιτες δὲ τὸ μὴ εὐσαρκίαν ἀποεῖ-
προφῶν.

GERARDVS. Ποδαγῶντες] Podagra mor-
bus ferè est φιλοδείπων, & gulonum. Lectum est,
viros articulari morbo & podagra laborantes,
cum ad mensam reducti fuissent frugaliorem,
suo morbo esse liberatos. γαστέρας, & ventrosi,
& fura saginata homines tardi, & πίνοντες, id est,
corpulenti, & crassi, suam adipem nulli, suam
crapula debent, ubi autem si non apud d. ites,
αὐδ' ἠφαρίαν expleas? ἀσελγῶς,] σελγῶς, vt scribunt,
ἔθνος σωφρονέσθων ἐστὶ, ἔνθεν ἀσελγῆς μὴ σωφρονέ-
id est, Selgi, gens est temperatissima, hinc afeiges
dicti, intemperati. Ergo ἀσελγῶς immoderatè,
supra modum. Nam ἀσελγῆς vocant prægrande,
& ἀνεμον ἀσελγῆς, magnum ventum. Σφικκῶδεις,] ἰός
σφῆκες λεπτοί, quibus, vt vespis, corpus est gracile.
Ne quis autem putet eos ideo viribus destitutos,
& imbelles, quod macie sint confecti, Penia
statim subiicit, καὶ τοῖς ἐχθροῖς ἀνιαροί, & hostibus
infelici. Primum consilio, cum præpingues illi

A exequiis & sepultura sufficiant. περιε, conaris,
secunda persona à περιέρωμαι. κωμῶδ' ἐν.] Vt Tra-
gici est luctum spectatoribus excitare, ita comi-
ci, risum. Hinc fons comica pro exporrecta &
hilari accipitur, & comici sales & risus, pro sua-
uibus, festiuis & iucundis. Præter facetias autem
recipit comædia etiam scommata, & mordacia
dicteria. Hoc posterius per verbum σκώπην no-
tatur, significat enim ὑβρίξην. Alterum verò, nem-
pe iocari per κωμῶδ' ἐν. i. παίζειν. tametsi κωμῶδ' ἐν

B utramque habere significationem non me fu-
git. τῆ σπουδάζειν, τῆ σπουδαῖον. Πλούτε, di-
cimus βελτίονας τῆ Πλούτε, non meliores Plu-
to, sed meliores quàm Plutus præbeat. πῶ γνώ-
μιω, scilicet, κατὰ. per ἰδέαν, formam ac-
cipe, & corporis habitum. τῶ pro τού-
τω.

Non serio agis rem : neque perpendis, quod ego
reddo viros, quàm

C Plutus, meliores ingenio & specie. Nam apud
hunc podagrosi,
Ventricosi, crassis suris, pingues, & supra modum
obesi.

At apud me graciles atque agiles, & formidandi
inimicis.

CH. Gracilitatem hanc tu inducis per ieiunia
nempe, famémque.

D PA. De vite integritate atque modestia eorum
paucula dicam,

nihil aut parum prospiciant: venter enim eorum
oppletus, & exaltuans animum obruit. Deinde
corpore, nam bello gerendo, & hosti debellan-
do sunt aptiores, victum hostem persequuntur
alacrius, a victore fugiunt expeditius. Proinde
Epaminondas Thebanorum dux, cum vnum a-
liquem ex suis ventrem gestare videret promi-
nentiorum, ab exercitu iussit submouendum,
propterea quod (hæc enim fuit honesta submo-
uendi illius causa) vix tres, quatuorve clypei
ventrem eum tegerent, qui impedito fuisset,
quò minus ille sua pudèda videret inquam.
τὸ σφικκῶδες, πῶ κούφότητά, exilitatem. Est in his
verbis, σκῶμμα, sed ad quod Penia non videtur
aduertere, nam neglecto eo, persequitur institutu-
tum. Itaque postquam compendiose de iis di-
xit, quæ ad corpus pertinent, transit ad ea quæ a-
nimi sunt.

Σχόλια. Περὶ σωφροσύνης ἥδη] κατὰ λέξιν τῶ ἀ-
γαθὰ ἀδ' αὐτῶ ἀνθρώποις γίνονται. νῦν βούλει] ἀπο-
δείξαι, ὅτι καὶ σωφροσύνης αἰτία ἐστὶν, ὡς περὶ ὁ πολὺς
αὐ τοῦ ἀντίον. οἰκίως ὅ εἶπε τὸ ἀναδιδάξω. Ἐ γὰρ ὁ-
τὸ γαστέρας ἐλεγε τοὺς ἀνθρώπους ἐκ τῆ πλούτου γί-
νεσθαι, καὶ ἀσελγῆς ἐλεγε τοὺς οἱ γὰρ πλείστα ἐσθίουσιν καὶ
πρὸς τῆ τοκαίφοροι εἰσιν. Συμπεραίνω τὸ συλλογίζεσθαι
ἀφ' οὗ καὶ συμπεράσμα κατὰ φιλοσόφους, τὸ ἐν τῆ προ-
τάσει ἀναγόμενον. τὸ γὰρ κούφον μέρος τῆ συλλογι-
σμοῦ οὐδ' ἐν ἐστὶν ἕτερον ἄλλο τὸ συμπεράσμα. σύγ-
κει] γὰρ ὁ συλλογισμὸς ἐκ δύο προτάσεων καὶ συμ-
περάσματος. καὶ ἐστὶ τὸ συμπεράσμα διπλῆ εἰς τῆ ζυ-
τουμῆν ἀναντίρρητος. ἢ Πενία γοῦν καταλέξασθαι τὰ
ἀγαθὰ ἀδ' αὐτῶ ἀνθρώποις γίνονται νῦν βούλει]
ἀποδείξαι ὅτι καὶ σωφροσύνης αἰτία ἐστὶν, ὡς περὶ Πλάτ.